

**EVALUARE NAȚIONALĂ
LA FINALUL CLASEI a IV-a
2014**

Test 1

Limba română

**pentru elevii de la școlile și secțiile
cu predare în limba maternă ucraineană**

Județul/sectorul

Localitatea

Școala

Numele și prenumele elevului

.....

Clasa a IV-a

Băiat ☐ Fată ☐

Citește cu atenție textul de mai jos!

PUIUL DE CĂPRIOARĂ

de Virgil Carianopol

Ninsese toată ziua și straturile de zăpadă se așezaseră unele peste altele, așa că troianul ajunsese până la ferestrele caselor. Către seară, a început să viscolească atât de puternic încât, prin vârtejuri, nu se mai putea vedea om cu om. Vântul urla și ridica zăpada în sus, purtând-o zănat, din loc în loc.

Mihăiță, ghemuit după sobă, asculta povestea bunicii... Un urlat îndepărtat, venind din afară, îi înfioră pe amândoi. Bunica scapă din poală ghemul de lână, care începu să se deșire, ducându-se de-a dura până sub pat.

Un timp, niciunul nu mai scoase o vorbă, cu urechile ațintite spre fereastră. Cu toate acestea, din când în când, parcă cineva, parcă o mână înmănușată, bătea ușor în geam.

- N-o fi tata, bunicuțo?

Bătrâna se ridică și se apropie mai mult de fereastră.

- Mai bine să stingem lampa, spuse Mihai. De la întuneric se poate vedea mai bine afară.

Așa făcu femeia, și-și lipi fața de geam, căutând să deosebească ce se petrece în curte. O clipă, nu-i veni să creadă ce vedea; pe urmă, descumpănită, se dădu câțiva pași îndărăt.

- Ce e, maică-mare?

- Lupii, mamă, lupii fugăresc o căprioară!

Mihai se sculă de după sobă și se strânse lângă bătrână.

- Sunt mari, bunicuțo?

Femeia nu-i răspunse și atunci băiatul se ridică pe vârfuri să-i poată vedea și el. Două mogâldețe, ca niște câini ciobănești, cu ochii lucind ca jarul, săreau prin zăpadă, căutând să încolțească biata căprioară, care, se vedea bine, nu mai putea fugi mult.

- Bunicuțo, spuse Mihai, să-i deschidem ușa să intre în casă! Altminteri o sfâșie dihăniile.

- Vezi de treabă, copile, îngână bătrâna, să nu se întâmple vreo nenorocire.

Fără să mai aștepte însă altă încuviințare, băiatul aprinse lampa, găsi o cămașă ruptă, o înfășură pe un lemn, turnă gaz peste ea, îi dădu foc și, deschizând ușa, aruncă făclia departe, în zăpadă.

Ca prin farmec, lupii se opriră , iar căprioara trecu pragul casei, tremurând și răsuflând din greu.

Era un pui cu ochii mari și lucioși, de parcă ar fi fost muiați în untdelemn. Abia se mai putea ține pe picioare.

Băiatul, după ce închise ușa cu grijă și trase zăvorul, se aplecă asupra lui, mângâindu-l.

Puiul închidea ochii, mlădiindu-se după mâna copilului, în timp ce lacrimi cât boabele de porumb i se prelingeau spre botul umed și cald.

- Dar de unde ai știut tu, Mihăiță, că lupii fug de lumină și de foc, iar căprioara nu? întrebă bătrâna.

- Apoi, bunicuțo, nu mi-ai spus tot matale povestea aceea cu Ionică, băiatul care a scăpat de lupi turnând bidonul cu gaz la rădăcina unui copac, dându-i foc?

...Târziu, când nea Alexe a venit de la oraș și a găsit puiul de căprioară în casă, s-a minunat peste seamă. Toată iarna, puiul de căprioară n-a mai fost lăsat să iasă din casă. Mihăiță i-a făcut un culcuș de paie în iatacul în care nu mai dormea nimeni, îngrijindu-se de el ca de un frate bun.

În primăvară, însă, când a început să dea colțul ierbii, într-o dimineață, Mihăiță i-a deschis ușile și a dat poarta la o parte. Peste tot era soare, și pădurea, numai la un pas, îi trimitea pretutindeni mireasma ei răscolitoare.

Puiul de căprioară a pășit sfios afară, a mai primit încă o dată mângâierile băiatului, apoi a luat-o la fugă spre pădure.

De atunci a trecut mult timp și nu l-a mai văzut nimeni din ai casei, dar oamenii satului, care au aflat povestea cu puiul de căprioară, spun că, din când în când, un cerb iese din singurătățile pădurii și se uită lung spre casa lui nea Alexe.

- Ce spui, bunicuțo? o întrebă Mihăiță de câte ori aude vorbindu-se despre cerb, n-o fi tocmai el puiul nostru de căprioară?

Bunica se uita la nepot, apoi îl săruta cu blândețe pe părul ca spicul grâului copt, și îi răspundea într-un târziu:

- De, maică, știu eu... se poate ! Apoi, întorcându-se să n-o vadă Mihăiță, își șterge pe furiș ochii de lacrimi, la amintirea acelei nopți.

1.

Încercuiește varianta corectă.

Autorul textului este

- a) Mihai Eminescu.
- b) Ioan Slavici.
- c) Virgil Cărlanopol.

Nu se completează de către elev.

COD

1.

2.

Răspunde la întrebare.

Când a plecat puiul de căprioară de la Mihăiță?

Nu se completează de către elev.

COD

2.

3.

Numește o faptă pe care a făcut-o Mihăiță pentru ocrotirea puiului de căprioară.

Nu se completează de către elev.

COD

3.

4.

Încercuiește varianta corectă.

Titlul textului este:

- a) „Cenușăresa”
- b) „Scufița Roșie”
- c) „Puiul de căprioară”

Nu se completează de către elev.

COD

4.

5.

Numerotează propozițiile următoare în ordinea în care s-au petrecut întâmplările din povestire.

- Căprioara a intrat în casă.
- Un urllet îndepărtat îi înfiora pe Mihăiță și pe bunica sa.
- Lupii au luat-o la fugă spre pădure.
- Un cerb se uita lung spre casa lui nea Alexe.
- Mihăiță îngrijea puiul de căprioară ca pe un frate bun.
- Puiul de căprioară a luat-o la fugă spre pădure.

Nu se completează de către elev.

COD

5.

6.

Încercuiește varianta corectă.

Ce-i sperie pe Mihăiță și pe bunica lui?

- a) vuietul vântului
- b) bătăile în geam
- c) urletul îndepărtat

Nu se completează de către elev.

COD

6.

7.

Încercuiește varianta corectă.

Pe cine urmăreau lupii?

- a) pe Mihăiță
- b) pe căprioară
- c) pe bunica
- d) pe câini

Nu se completează de către elev.

COD

7.

8.

Încercuiește varianta corectă.

Care cuvânt descrie cel mai bine starea lui Mihăiță la salvarea puiului de căprioară?

- a) supărare
- b) bucurie
- c) măhnire
- d) îngrijorare

Nu se completează de către elev.

COD

8.

9.

Care cuvinte ne spun că puiul de căprioară era speriat? Încercuiește varianta corectă.

- a) „era un pui cu ochii mari si lucioși”
- b) „abia se mai putea ține pe picioare”
- c) „tremurând si răsuflând din greu”
- d) „cu ochii lucind ca jarul”

Nu se completează de către elev.

COD

9.

10.

Autorul nu ne spune dacă cerbul este puiul de căprioară salvat de către Mihăiță.

Găsește o dovada care să arate că s-ar putea ca cerbul să fie puiul salvat!

Nu se completează de către elev.

COD

10.

11.

Încercuiește varianta corectă.

Bunica lui Mihăiță scapă din poală

- a) jucăria.
- b) ghemul.
- c) mărul.

Nu se completează de către elev.

COD

11.

12.

Marchează cu X enunțul corect!

Vara, o haită de lupi urmărea o căprioară.	
Căprioara trecu pragul casei, tremurând și răsuflând din greu.	
Nea Alexe a venit de la oraș și a găsit puiul de căprioară în casă.	
Căprioara a stat numai două zile în casa bunicii.	

Nu se completează de către elev.

COD

12.

13.

Scrie, în table, cuvintele date, astfel încât să caracterizeze personajele menționate!

isteț, nemiloși, iubitoare

Fapte	Însușiri
Bunica se uita la nepot, apoi îl săruta cu blândețe pe părul ca spicul grâului copt,	
Două mogâldețe, ca niște câini ciobănești, cu ochii lucind ca jarul, săreau prin zăpadă, căutând să încolțească biata căprioară.	
Aruncă făclia departe în zăpadă și, ca prin farmec, lupii se opriră.	

Nu se completează de către elev.

COD

13.

14.

Identifică personajele din text după faptele lor.

Fapte	Personaje
Fugăreau o căprioară.	
A știut că lupii fug de lumină și de foc, iar căprioara nu.	
A pășit sfios afară și a fugit spre pădure.	

Nu se completează de către elev.

COD

14.

15.

Imaginează-ți un alt final al poveștii.

Nu se completează de către elev.

COD

15.

FELICITĂRI, AI AJUNS LA SFÂRȘITUL TESTULUI!
MULȚUMIM PENTRU PARTICIPARE!